

Publicerad 2016-03-08 12:21 av Isak Tegmark (Den revolutionära kosmetiken)

Lugnande ångor och feta russin

Där maskineriet tystnat

Det är där det är som mest kaotiskt

För när vi kurar ihop oss under höstlöven

Kramar trädens rötter för att inte sjunka lägre

Tro mig kaosets målarfärg är sällan röd

För när man inte längre kan falla, då faller vi igen

Kom o frys, här är vi alla ensamma

Kom o ät, här är vi alla välgödda

För hela grejjen är ju den

att vi ska åka i lyckokarusellen

Inte sitta fast, i lodrätsrondellen

Kom det är dags att lämna hissen

Kliva in och starta om

Det lugnande maskineriet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Isak Tegmark (Den revolutionära kosmetiken) med Poeter.se id #50805 innehar upphovsrätten